

full dominical

Església de Menorca

Número 2273 - Any XLV - 22 febrer 2026

“Orar con las Escrituras abre la puerta a una relación íntima con Dios, que a través de estos escritos sagrados nos invita a conversar con Él. Los animo a leer y contemplar diariamente la palabra inspirada de Dios. ¡Que la Palabra de Dios alimente nuestros corazones y mentes y nos conduzca a la plenitud de la vida!”

(Papa León XIV)

Quaresma 2026

“DÉU CAMINA AMB NOSALTRES ENMIG DE LES PROVES”

Estimats germans i germanes, Ens disposam a iniciar el temps sant de la Quaresma, camí que ens condueix cap a la Pasqua del Senyor. Són quaranta dies de gràcia, de conversió i de renovació interior, en què l'Església ens convida a tornar el cor a Déu amb més autenticitat, amb més humilitat i amb més amor.

La Quaresma no és només un temps de renúncia, sinó, sobretot, una oportunitat per aprofundir en la nostra relació amb el Senyor. És un temps favorable per escoltar amb més atenció la seva Paraula, per intensificar la pregària, per practicar el dejuni i per viure amb més generositat la caritat. Tot açò ens ajuda a configurar la nostra vida amb la de Crist, a identificar-nos més amb Ell, que per amor va lliurar-se totalment per nosaltres.

En aquest camí, la pietat popular és una eina preciosa que l'Església posa a les nostres mans. Les processons, el viacrucis, les estones d'adoració, el res del rosari, les celebracions penitencials i tantes altres expressions senzilles i profundes de fe són camins que han sostingut generacions de cristians. A través d'aquests gestos, sovint plens de simbolisme i d'emoció, el poble fidel entra en el misteri de la passió, mort i resurrecció del Senyor amb el cor obert i confiat.

La pietat popular, viscuda amb autenticitat, no és superficial ni merament externa; és una escola de fe. Ens ajuda a contemplar el rostre sofrent de Crist, a reconèixer-lo en els qui pateixen i a deixar-nos transformar pel seu amor misericordiós. Ens ensenya a pregar amb senzillesa, a confiar com infants, a experimentar que Déu camina amb nosaltres enmig de les proves.

A més, aquestes expressions de fe tenen una gran força evangelitzadora. Sovint són ponts que poden acostar al Senyor aquells germans i germanes que s'han allunyat de la pràctica habitual de la fe. Una processó que passa pels carrers, un viacrucis compartit, una celebració viscuda amb devoció poden tocar cors que semblaven tancats. La bellesa, el silenci, el testimoniatge d'una comunitat que prega unida poden despertar preguntes, nostàlgies, desitjos de tornar a casa.

Per açò, us anim a viure aquesta Quaresma amb intensitat i esperança. Participem activament en les celebracions, redescobrim la riquesa de la nostra pietat popular, fem de cada gest un acte conscient d'amor al Senyor. I no oblidem de pregar pels qui estan lluny, perquè també ells puguin sentir la crida suau i persistent de Déu que els convida a tornar.

Que aquest temps sant ens ajudi a convertir el cor, a créixer en comunió i a preparar-nos amb alegria per celebrar la Pasqua, font de la nostra esperança.

Amb afecte i pregària.

Joan Tutzó Sans
Delegació de Litúrgia
i Pietat Popular

Setmana del Matrimoni 2026

“L'escola i la família davant el repte de la pornografia”

Els dies 6 i 7 de febrer la Delegació de Família i Vida va organitzar unes activitats formatives i un col·loqui, al Seminari Diocesà (Ciutadella) i a la Casa de l'Església (Maó) sobre el repte que planteja la pornografia per a les famílies i l'escola.

El ponent va ser Jorge Gutiérrez, de la fundació “Dale Una Vuelta”, que va desglossar aquests reptes i va proposar l'organització de tallers formatius a les escoles. Va explicar que la pornografia constitueix el principal problema de salut pública en l'era digital. Actualment, la sexualització està present en molts àmbits de la vida, i va ressaltar que la pornografia “és un producte que instrumentalitza una altra persona per

a la recerca d'un plaer personal, on la intimitat, la connexió i l'afectivitat no existeixen. Les conseqüències no són immediates, però provoquen ruptures de parella, insatisfacció sexual, conductes de risc, addiccions i aïllament.” Davant aquest problema el pri-

mer pas és xerrar, escoltar i ser un exemple atractiu per als menors, i sempre que sigui necessari demanar ajudar professional.

D'altra banda, dia 12 de febrer, tant a Maó com a Ciutadella es va organitzar un Cinefòrum amb la projecció de la pel·lícula “El caso de Cristo”, que va convidar els assistents a reflexionar sobre l'amor matrimonial, l'esperança en els moments difícils, la força de la pregària i, en definitiva, la importància de la veritat, que és Crist.

Podeu veure la conferència completa de Jorge Gutiérrez al canal de YouTube del Bisbat de Menorca:

Diumenge I de Quaresma

Lectura del llibre del Gènesi 2, 7-9; 3, 1-7

Salm responsorial: 50

R: **Compatiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

5, 12-19

Germans: Per obra d'un sol home entrà el pecat en el món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que mentre no hi ha Llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins i tot sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist. Es veritat: el do de Déu no es pot ni comparar amb tot allò que va venir per haver pecat un sol home: el judici d'un tot sol tingué per desenllaç una condemna, mentre que el do de la gràcia fa justs els homes després de moltes caigudes. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justs viuran i regnaran, gràcies a un tot sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un tot sol, tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van ser pecadors, també per haver obeït un tot sol, seran justs els altres.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

4, 1-11

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptàs. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: Diu l'Esclusura: «L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esclusura diu: Ha donat orde als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no travelin amb les pedres.» Jesús li contestà: «També diu l'Esclusura: No temptis el Senyor, el teu Déu.» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els regnes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs. L'Esclusura diu: Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.» Llavors el diable el deixà estar; i vingueren uns àngels per proveir-lo.

Lectura del libro del Gènesis 2, 7-9; 3, 1-7

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal. La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal». Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

Salmo responsorial 50

R: **Misericordia, Señor: hemos pecado.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

5, 12-19

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

4, 1-11

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios"». Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"». De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.

«Aparta't de mi, Satanàs!»

Al Jordà, el Pare proclamava que Jesús és vertaderament el Messies, el Servent de Déu: «Aquest és el meu Fill estimat, en qui tinc molta complaença». En poques paraules, Mateu ens ha recordat així tot el misteri de la persona de Jesús; i és Ell, precisament, Messies, salvador, servent, qui s'enfrontarà al Temptador.

«Si ets el Fill de Déu», repeteix el Temptador, revelant així que aquest és realment el problema; i Jesús va afrontar aquest repte, no només tres vegades, sinó al llarg de la seva vida terrenal. Quin tipus de Messies? Es tracta de resoldre els problemes de la humanitat fent miracles, com convertir les pedres en pa? Es tracta de provocar Déu perquè posi a prova les seves promeses?... Llançant-se del temple, per exemple, ja que el Salm 90/91 prometia que Déu rescataria el seu Messies... Es tracta de posseir el món, dominar, regnar, a qualsevol preu, encara que açò signifiqui adorar qualsevol ídol? Encara que açò signifiqui deixar de ser un Fill? La tercera vegada, el Temptador ja no repeteix: «Si ets el Fill de Déu».

Les temptacions no prometen res més que allò que Déu mateix va prometre al seu Messies. Però la qüestió és que les promeses de Déu són de l'ordre de l'amor; només es poden rebre com a regals; l'amor no es demana, no es pot posseir, es rep de genolls, agraits. En definitiva, passa el mateix que al Jardí del Gènesi; Adam sap, i té raó, que és creat per ser rei, per ser lliure, per ser amo de la creació; però en comptes de rebre regals com a regals amb gratitud, exigeix, reclama, s'erigeix com igual a Déu...

Jesús fa l'opció contrària: «Aparta't de mi, Satanàs!». Diverses vegades, Mateu anomena el temptador el «diable», que no té res a veure amb els dimonis amb banyes de boc d'algunes festes; «diabolos», significa «el qui divideix». Per a cadascun de nosaltres, com per a Jesús, el qui tendeix a separar-nos de Déu, per veure les coses com les veia Adam i no com les veia Déu. La mirada d'Adam està distorsionada; al contrari, per mantenir clara la seva visió, Jesús examina la Paraula de Déu: les seves tres respostes al temptador fan referència a una meditació sobre les temptacions del poble d'Israel al desert. (Dt. 8)

Llavors, explica Mateu, el diable (el divisor) l'abandona; no ha aconseguit dividir, allunyar el cor del Fill. I, aleshores, està plenament disponible per rebre els dons de Déu: «Uns àngels s'acostaren i el servien». Cadascú sap en què, el divisor, ens vol apartar de l'amor de Déu. Avui se'ns mostra Jesús que va ser temptat i en va sortir vencedor.

Josep Sastre Portella

Què celebrem?

Per què a la Vetlla Pasqual es posen uns claus d'encens en el Ciri Pasqual?

Molts us haureu adonat que alguns ciris pasquals porten, al centre del ciri, una creu amb cinc claus d'encens que envolten la creu i, també, una data entorn de dues lletres, l'alfa (A) i l'omega (Ω).

Què signifiquen aquests elements? I quan es fan? Un cop encès el ciri pasqual en la primera part de la Vetlla Pasqual, si es vol, amb un estilet es fa una creu damunt del ciri amb les lletres marques A i Ω i les xifres de l'any en curs, tot dient: "Crist ahir i avui. Principi i Fi, Alfa i Omega. D'ell són els temps; i els segles. A ell la glòria i el poder. Per tota l'eternitat. Amén".

I, un cop marcada la creu i els altres signes, es poden fixar els grans d'encens

Toni Barber

al ciri amb aquestes paraules: "Per les seves llagues; glorioses; ens guardi i ens conservi; Crist, el Senyor. Amén". Quin és el significat d'aquests grans? Com diuen les paraules que acompanyen el gest: són el símbol de les llagues del Crist ressuscitat. Recordem com en els evangelis, les aparicions del Crist ressuscitat mostren els forats dels claus a les mans i als peus, com la ferida del costat quan es posa al mig dels deixebles (cf. Jn

20, 20), com també al cap de vuit dies, els mostra a Tomàs (cf. Jn 20, 24-31).

No es pot arribar a Crist ressuscitat sense la creu i, per tant, sense les ferides dels claus.

Jordi Font Plana,
prevere del bisbat de Girona

l'entrevista a:

CARLES MARCET SOLER

Carles Marcet, jesuïta, és llicenciat en teologia. Durant 15 anys va ser membre de l'equip del Centre Internacional d'Espiritualitat Ignasiana de la Cova de Sant Ignasi de Manresa, i rector de la parròquia Mare de Déu de Bellvitge (Hospitalet de Llobregat). Actualment, col·labora a l'Escola Ignasiana d'espiritualitat, integrat dins Cristianisme i Justícia Dia 13 de febrer va oferir una xerrada al Seminari Diocesà, a Ciutadella, sobre el tema "L'Esperi Sant".

Quin era l'objectiu d'aquesta xerrada i a qui anava dirigida?

-Aquesta xerrada forma part d'un cicle de conferències organitzades pel Bisbat de cara a ajudar els cristians a donar raó de la pròpia fe. Pot ajudar a qualsevol cristià que vulgui aprofundir en el sentit i el viure de la pròpia fe, així com a bones persones obertes al coneixement del misteri de la fe.

Rallar de l'Esperit Sant no resulta un tema un tant complex?

-Jo no diria que l'Esperit Sant sigui una realitat "complexa". En tot cas, és una realitat un tant desconeguda perquè és mou en l'àmbit del "misteri" i d'allò que és "gratuit"; justament aquelles coses – misteri i gratuït – que en una societat com la nostra, més aviat pragmàtica i que cerca l'eficàcia, resulten "estranyes". Quan hom supera aquesta mirada pragmàtica, l'Esperit Sant pot "aparèixer" com una presència viva i senzilla alhora.

Pare, Fill i Esperit Sant; tres persones en un sol Déu. No quadra amb les nostres matemàtiques. Com ho explica açò?

Certament, els números no quadren. El que passa és que no ens movem en l'àmbit de la raó i la ciència matemàtica. La raó científica aspira a resoldre "enigmes", mentre que la raonabilitat de l'espiritualitat cerca aprendre a conviure amb el "misteri". Així com l'enigma es pot resoldre, el misteri només pot ser acollit i abraçat. Diríem que hom "pren" l'enigma, però "es pres" pel misteri.

Quan parlem del Misteri de la Trinitat, de tres persones en un sol Déu, el que volem expressar és que nosaltres creiem en un Déu que no és solitari ni impassible, sinó que és comunió i passió amorosa. Un Déu, per tant, que se'ns apropa –que el podem "sentir i gustar"– amorosament i ens convida a viure endinsats i embolcallats per aquest amor gratuït que Ell és i que ens ofereix. Sant Joan ho diu ben senzillament: "Déu és Amor". I l'amor és sempre relació i proximitat interpersonal. La plenitud d'aquest Amor es dona en la relació interpersonal viscuda a l'interior de Déu. Déu ens anima a viure aquesta interrelació personal amorosa en les nostres relacions humanes.

Els assistents poden intervenir en aquests tipus de xerrades, opinant i fent preguntes?

-Sí, la idea és que la xerrada no sigui només una exposició "magistral" sinó que doni peu a la reflexió personal, al qüestionament. És per això que tant al llarg de la xerrada com al final de la mateixa els assistents poden expressar els seus dubtes o preguntes.

Toni Olives Camps

Comunicació al servei de l'Església

"Alfa y Omega", setmanari al servei de l'Església i l'evangelització

Alfa y Omega és una publicació d'informació catòlica editada per la Fundació San Agustín, vinculada a l'arquebisbat de Madrid.

L'1 d'octubre del 1994, Alfa i Omega havia arribat als quioscos madrilenys de la mà de La Informació de Madrid. Ja en aquesta primera etapa, en què es van publicar 40 números, el desig era "enfortir la fe dels creients i estimular el desig d'aquesta fe en els que busquen el camí, la veritat i la vida".

Després d'uns mesos sense editar-se, el setmanari va tornar als quioscos el 9 de desembre de 1995 juntament amb el diari ABC. La seva pàgina web alfayomega.es compta amb una hemeroteca, que ofereix de forma gratuïta les publicacions del setmanari des del 2013 fins a l'actualitat.

L'any 2020 Alfa y Omega va complir 25 anys. El Papa Francesc es va unir a l'acció de gràcies per aquests aniversari, agraïnt els "seus abundants fruits d'evangelització" i va exhortar als membres de la redacció a "continuar sostenint aquest generós esforç, encaminat a crear un sa esperit crític sobre la realitat social, basat en una informació veraç i una seriosa reflexió".

En la seva pàgina web alfayomega.es, el setmanari ofereix als lectors informació diària sobre l'Església a Espanya i al món, articles d'opinió, entrevistes, apartats sobre fe i vida, i cultura. L'any 2023 van entrevistar al bisbe Gerard i també s'han fet ressò d'iniciatives diocesanes com el Fons Social per a un Habitatge Digne.

Gabinet de Comunicació del Bisbat

Agenda

Trobada de confraries i germandats

Diumenge 22 de febrer, a les 17 h, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, a Maó. Es farà un Viacrucis pels carrers de la barriada amb la imatge del Sant Crist del Carme.

Recés de Quaresma de Vida Creixent

Dimarts, dia 24, a les 17 h al Convent de les Concepcionistes.

Xerrada: una mirada integral per prevenir els abusos i impulsar la renovació eclesial

Ponent: **Dr. Josep R. Ortega Fons**, prevere de la diòcesi de Mallorca. 24 de febrer, a les 20.15h, Casa de l'Església de Maó, dirigit al públic en general: **Les víctimes: el clam que ens crida a ser llum enmig del món.**

Formació per als preveres, diaques i vida consagrada

25 de febrer, Jornada de Formació permanent, a les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro: 11h, primera sessió: **El canvi eclesial davant els abusos.**

12.30 h, segona sessió: **Cridats a ser llum en el dolor.**

Ponent: **Dr. Josep R. Ortega Fons**, prevere de la diòcesi de Mallorca.

Tiempo para Dios

El jueves 26 de febrero, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de Sant Rafel (Ciutadella), el Carmelo Misionero Seglar ofrece compartir un rato de oración y silencio ante el Señor.

Jornades de formació i reflexió a Santa Clara

Els dies 28 de febrer i 14 de març el prevere **Teodor Suau** dirigirà dues jornades bíbliques sobre el tema **"Espurnes d'esperança dins el mal del món"**. Serà al monestir de Santa Clara, a Ciutadella, entre les 10.30 i les 13.30 h.

Xerrades quaresmals

Pròximament informarem de les xerrades quaresmals que es faran als tres arxiprestats de Menorca.

Preparació per al Sagrament del Matrimoni

-A Ferreries: dia 23 de febrer, a les 20 h, a l'església de Santa Maria.

-A Ciutadella: Dies 17, 19, 24 i 26 de març, Seminari Diocesà (Entrada C/. Seminari, Sala de Graus). De 20:15 a 21:30 h.

Notícies nostres

Jesús, llum que es revela a les nacions

Els dies 1 i 2 de febrer els grups de Vida Creixent de Menorca van celebrar la festa de la Presentació del Senyor i van honorar els seus sants patrons Simeó i Anna. A l'arxiprestat de Ciutadella es van reunir a la Catedral, a l'arxiprestat de Centre a l'església de Santa Maria de Ferreries i a l'arxiprestat de Maó a la parròquia de Sant Lluís. Es va començar amb la processó amb candeles, amb les que es simbolitza a Crist com a llum de les nacions. A les celebracions es va destacar que, "a exemple dels sants patrons Simeó i Anna, ens hem de deixar il·luminar per la llum de l'Esperit Sant perquè, com ells, sapiguem reconèixer Crist que ve a salvar-nos." A més, es va animar els presents "a continuar creixent en la fe en els anys de la maduresa i, amb l'exemple de vida i amb l'ajuda de la

Gràcia, a ser fidels transmissors de la fe als nostres descendents."

A Ferreries, a la pregària eucarística, arribat el moment de difunts, es va recordar especialment a Mn. Cristòfol Vidal, que havia estat el Consiliari Diocesà de Vida Creixent durant tants anys.

Bisbat de Menorca

Celebració a l'arxiprestat de Centre

Jornada de formació dels Equips de la Mare de Déu

"El matrimoni, aventura de santedat"

Dia 8 de febrer els Equips de la Mare de Déu de Menorca van celebrar una jornada de formació a l'església de Santa Maria de Ferreries, sota el títol "El matrimoni, aventura de santedat".

Enguany es va comptar amb la presència del matrimoni format per Álvaro Gómez Ferrer i Mercedes Lozano, que han assumit diverses responsabilitats regionals, nacionals i internaci-

onals dins el moviment dels Equips. Fa 59 anys que formen part dels Equips, i van exposar amb els assistents tot el bé que aquest camí els ha aportat com a matrimoni i com a família cristiana.

A més, han tingut la sort de conèixer el fundador dels Equips, el pare Henri Caffarel, del qual en destaquen la senzillesa en el tracte personal. Caffarel va promoure l'espiritualitat conjugal com a camí de santedat i va situar l'oració com a pilar fonamental de la vida matrimonial.

Després de la conferència i del col·loqui, es va celebrar l'eucaristia, presidida pel bisbe Gerard que va exhortar els matrimonis assistents a ser un reflex de la llum de Crist dins la societat. La jornada es va cloure amb un dinar de germanor i amb el cant de "L'hora dels adéus".

Equips de la Mare de Déu

EMD Menorca

Els instituts i congregacions religioses de la diòcesi celebren el Dia de la Vida Religiosa

Dia 8 de febrer una concelebració a la Catedral de Menorca va commemorar a la Diòcesi el Dia de la Vida Religiosa.

L'Eucaristia va ser presidida pel salesià Emili Marcos, arxiprest de Ciutadella, i va comptar amb la participació d'un notable nombre de religiosos i religioses, que representaven les dotze comunitats de Vida Religiosa consagrada presents a l'illa. Durant la concelebració eucarística, els religiosos van renovar els seus vots i van expressar la seva consagració mitjançant l'ofrena d'un signe

de llum i de les creus i altres elements característics de cada congregació.

Josep Lluís Burguera, salesià

Bisbat de Menorca